

ESZMÉK, GONDOLATOK

Mert Isten: az Élet igazsága. / Parancsa ez: mindenki éljen. / Parancsa ez: mindenki örüljön. Parancsa ez: öröm-gyilkos féljen. / Parancsa ez: mindenki éljen. *(Ady Endre)*

Mi dolgunk a világon? Küzdeni, / És tápot adni lelki vágyainknak. *(Vörösmarty Mihály)*

Nem hiszek az Elrendelésben, / mert szabad vagyok: olyan szabad, / mint a bolond bogáncs a szélben, / vagy vad bozót között a vad. / „Vezessen hozzád a szabadság!” / így kérem olykor, aki vár, / mert nem annak kell az imádság, ki Istent megtalálta már. *(Babits Mihály)*

Semmiből egy új, más világot teremtettem. *(Bolyai János)*

Ha férfi vagy, légy férfi, / Legyen elved, hited, / És ezt kimondd, ha mindjárt / Véreddel fizeted. *(Petőfi Sándor)*

Egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók. *(Zrinyi Miklós)*

Íme, hát megleltem hazámat, / a földet, ahol nevemet / hibátlanul írják fölém, / ha eltemet, ki eltemet. *(József Attila)*

Légy hú s bízzál jövődbe, nemzetem, *(Arany János)*

Rossz a világ? Légy jó tehát magad! / Üres a lét? Adj tartalmat neki! / Az ember szolgál mind? Légy te szabad! / Hidd sorsodat bátor versenyre ki! *(Komjáthy Jenő)*

A lélekben van valami veleszületett heliotropizmus — a sugarak felé hajol, a fény felé veti leveleit. Nagyobb dolgokban részesedni, gazdagnak lenni, termékenységünk díszében állani: ez a lélek ösztöne. *(Németh László)*

Ezt a földet nekünk kell fénnel behinteniünk, ezt nekünk kell kedvel, kultúrával, sok vágy beteljesítésével, mint egy karácsonyfát feldíszíteniünk. *(Tamási Áron)*

Az egyház célja / Nem önmagának változatlan fönntartása, / Hanem ápolása / A folyton fejlődő hitének, / Keresése / Az isteni élet útjának, / Rajta való botorkáló, bizonytalan járás. *(Balázs Ferenc)*